

SERGİLİ "ÖĞRETMENİM"

Sırcı saray yüreğinde açtığımız ciğerlere rapmen kucaklayandır bizi o. Kaşiftir müşküllerimizi tek bir bakışıyla sezen. Yüreğine binlerce yüreğin sevgisini sığdırabilendir. Huzursuzlukları olsa da huzur buldurandır o... Aslında bir oyuncudur, sahneyi devraldığı anda tüm sıkıntılarını bir kenara bırakıp, rolüne kilitlenen mükemmel bir oyuncu. Çünkü öğretmendir o...

Persanecidir bir bakıma öğretmen. Persaneye gelen malzemelerle en iyi gemiyi ortaya çıkarmaya çalışır. Conla başla uğraşır, didirir ve bir sürü gemi yapar. Sonra bırakır bu gemileri fırtınalı denizlere, bir gün tekrar görmek ümidiyle. Tüm hayallerini yükler gemilerine. Suyun üzerinde yol alışlarını seyreder bir süre... Tekrar başlar yeni gemiler yapmaya. Gemileriyle yol alır en ağır fırtınalara rapmen, yeni limonlara ulaşmak umuduyla. Birkaç küçük delik acılsa da bapırlarında, engel olmaz yollarında... Basit yamalarla devam ederler geleceğin ufuklarına erişmek için... Çünkü mükemmel bir ustadan şekil bulmuşlardır. Tek amaçları vardır; omuzlarına yüklenen tüm yükleri ulaştırılması gereken limonlara ulaştırdıktan sonra suyla buluşturup ilk yere, onu suyla buluşturmak için caba harcayan kişiye gidip teşekkür edebilmek... Çünkü o hazırlanmıştır tüm hayata karşı onu. O hazırlanmıştır fırtınaların kızgın dalgalarına göğüs germeğe, o öğretmiştir denizin altındaki sularında nasıl mücadele verilmesi gerektiğini. Fedo etmiştir binlercesini yetiştirmek için kendisini... Zamanını, hayatını onlara adanmıştır. Ve suyun dört bir yanına salmıştır onları, gidecekleri limonlar şimdilik muamma olsa da... Suya bırakırken onları tereddütleri vardır. Alabora olma ihtimalleri, batma ihtimalleri olsa da bırakır onları. Yelkenlerini şişire şişire kupa gibi süzülmelerini izler suyun üstünde. Dua ederek uşurlar onları, o kocaman yüreğinden. Her gün gönül bahçesinden bir çiçeği eksilse de, hüzün bulutları yüzünü kaplasa da, ertesi gün yeni yepyeni çiçekler filizlenir, güneş gözlerinin içine bakıp gülümser. Her dopan gün onu hayata yeriden baplar. Çünkü öğretmendir o... Bütün olumsuzluklar içinde olumlu bir yön bulmakta ustadır. Mükemmel olmak zorundadır, hataları hatalar dafurabilir...

Öğretmenlerin yoğunlukta olduğu, şekil verdiğini insandır, bugünün küçük bir çocuğu geleceğince umudu... Yorgunlukları dünden kalma olsa da umutları yarına dönük. İşte bu yüzden hiçbir zorluk pes ettirmiyor onları. Hangi koşullarda çalıştıklarının önemi yok, yetiştirdikleri öğrenciler aştıkları cefayı unutturuyor onlara. Aslında onlar bir yıl sonrasını değil, bir on yıl sonrasını da değil, bir yüzyıl sonrasını düşündükleri için toplumu eğitiyorlar. Daha doğrusu bir yüzyıl sonrasının toplumunu... Tesettirip umutlar, aşıladığı düşler, geleceğe bir adım daha yaklaşabilmek için yetiştirdiği bireyler, her biri burun burun alın teri yüklü...

Geçmişimde farketmeden geleceğimde yer alan sevgili öğretmenim. Eserlerine değer biçilemez. Çünkü sen... Sen hiçbir şeyden her şey yaratabilecek kadar güçlü bir varlıksın...